

Ministeren for offentlige arbejder (*Guldberg*): Ja, jeg skal ikke prøve at klare mig over for det ærede medlem hr. Hans Hækkerup med hensyn til bedømmelse af det formelt rigtige i lovgivningsteknisk henseende. Jeg har selv en vis fornemmelse — jeg kan måske sige det på den måde, at det sikkert er rigtigt, som det ærede medlem var inde på, at man ikke bør bunke tingene sammen. På den anden side har vi her og vil i nogen tid endnu få en del konsekvensændringer, der går på tværs, og hvor der måske er lidt mere grund til at afvige fra reglen.

For dette lovforslags vedkommende vil jeg såmænd ærligt tilstå, at det i nogen grad er blevet til på den måde, at vi har skullet lave de konsekvensændringer, og da vi var nogenlunde færdige med dem, blev der et par steder muligheder for noget, jeg vil kalde rationaliseringer og forenklinger. De er kommet med, og det er jeg meget tilfreds med. Men selvfølgelig kan man diskutere formen, og derfor takker jeg også for den venlige kritik af formen; i hvert fald er meningen med det god nok.

Med hensyn til det spørgsmål, som blev rejst først af hr. Hans Hækkerup og derefter af andre ordførere om landeveje i købstæderne og om formuleringen af § 9, vil jeg sige, at jeg nu læser det sådan:

„Ministeren for offentlige arbejder kan ...“, og så vil jeg gerne sætte en streg, for så kommer der en meget lang og indviklet indskudt sætning, hvorefter der fortsættes længere nede:

„... bestemme, at bestyrelsen af hovedlandeveje og landeveje skal overgå fra en vejbestyrelse til en anden ...“.

Sådan forstår jeg det, og jeg skal gerne sige, hvad hensigten er — også i lyset af de betragtninger, der er kommet fra anden side. Jeg tror ikke, at tidspunktet er inde til at finde en endelig løsning på spørgsmålet om, hvem der skal være vejbestyrelse for landeveje i de gamle købstæder. Det er for tidligt, fordi der måske for det første overhovedet ikke skal laves en linealløsning, det er slet ikke sikkert. For det andet er det i hvert tilfælde overordentlig vanskeligt at skære igennem over for de to synspunkter, der står over for hinanden, fra de gamle amter og de gamle købstæder. Jeg forstår meget vel begge parters argumentation, men jeg har fornemmelsen af, at mulig-

heden for at løse dette problem på en måde, der måske stort set bliver en linealløsning, men i hvert fald bliver en fornuftig og praktisk løsning, vil være væsentlig større, når de nye amtsråd er etableret og repræsentationen for købstæderne er med, således at man har et forum, hvor de gamle købstæder og amterne kan drøfte dette spørgsmål indbyrdes og finde en praktisk løsning. Derfor er det ikke meningen at bruge bestemmelsen på den måde, at man fra 1. april 1970, hvis dette lovforslag bliver vedtaget, vil tvinge en eller anden løsning igennem. Tanken er netop at lade det ligge, som det er, men lukke op for, at det kan blive behandlet, ikke som hidtil mellem købstæder på den ene side og amter på den anden, men i det fællesskab, som er etableret efter 1. april 1970.

Jeg skal med hensyn til terminologien primærkommuner og sekundærkommuner sige, at det virkelig ikke er noget let spørgsmål; det har været drøftet nogle gange, og der bliver sikkert anledning til at drøfte det nærmere i udvalget. Hvis man vedtager dette lovforslag med denne terminologi, ligger der i virkeligheden, at vi så lægger det fast som en terminologi, som vi må regne med er det, der skal bruges i fremtiden. Jeg er helt klar over, at andre synspunkter kan være bestemmende for valg af terminologi. Men når jeg har valgt den form, er det egentlig udelukkende, fordi jeg synes, at selv efter den lange diskussion, der har været om kommunalreform, og de mange gange ordene primær- og sekundærkommuner er blevet brugt, har jeg stadig indtrykket af, at der uden for folketinget og kommunalbestyrelserne praktisk taget ikke er noget menneske her i landet, der kan forestille sig, at en sekundærkommune er overordnet i forhold til en primær. Det er en misforståelse, som bæres rundt, og jeg er bange for, at den er indgroet; sprogligt er den jo også særdeles velfunderet. Der er et problem dér, og jeg har gerne ligesom villet provokere til, at vi nu fik taget den sidste afpudsning af spørgsmålet og fik det afgjort. Hvis man giver tilslutning til denne form, vil det blive den, der skal anvendes. Er der alligevel alvorlige formelle indvendinger imod den, må man prøve at bruge den anden terminologi og se at få den indarbejdet. Jeg tror bare, det varer længe.